

ارتباط بین نقدشوندگی سهام با بازده سهام

فلورا پلیانی *، 197،

1396-6-20

پیشینی، عامل کلیدی در تصمیمگیریهای اقتصادی است. در متون مالی، سرمایهگذاری عبارت است از تعهد پول یا سایر منابع به امید کسب منافع آتی سرمایهگذاران همواره منافع آتی (بازدهی) بیشتر را ترجیح میدهند؛ اما برای کسب این منافع، با ریسکهایی مواجه هستند. این موضوع همان تقابل سنتی ریسک و بازده است که بیان میکند اگر سرمایهگذاری بازدهی مورد انتظار بالاتری را طلب کند، باید ریسک بیشتری را نیز بپذیرد. یکی از منابع ریسکی که سرمایهگذاران همواره با آن مواجه هستند، ریسک عدم نقدشوندگی است. در پژوهش حاضر، قصد بر این است که، رابطه بین نقدشوندگی بر بازده سهام مورد بررسی قرار گیرد؛ عامل نقدشوندگی بر بازده دارای موثر است و همواره مورد توجه سرمایه گذاران بوده است و با توجه به شرایط نمونه گیری، جامعه آماری شامل کلیه شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، بین سال های 1390 الی 1394 می باشد که در این دوره صورت های مالی خود را به سازمان بورس اوراق بهادار ارائه نموده اند، با توجه به شرایط انتخاب نمونه به روش غربالگری، 101 شرکت به عنوان نمونه آماری پژوهش، انتخاب شدند. اطلاعات جمع آوری شده وارد نرم افزار صفحه گسترده Excel شد؛ پس از آن برای تحلیل نهایی از نرم افزار 9 Eviews استفاده شد. نتایج پژوهش حاکی از عدم تایید ارتباط میان نقد شونددگی و بازده سهام شرکت هاست. کلمات کلیدی : واژه های کلیدی: بازده سهام، نقد شونددگی سهام، اندازه شرکت، نسبت ارزش بازار به ارزش دفتری، سرمایه گذاران نهادی.

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)